

Afgifterne; — dette gælder særlig to Omraader:

Ejendomme, der tilhøre Staten, Kommuner, Stiftelser o. s. v., og som kun sjældnere ere Genstand for Omsætning: Salg, Arv o. s. v.

Ejendomme, der ved Inddragning f. Eks. under Aktieselskaber kunne gøres til Genstand for Omsætning blot derved, at de paagældende Papirer overdrages fra den ene til den anden, og som derved falde ind under den langt lavere Omsætningsafgift for løse Værdier.

I begge disse Tilfælde drejer det sig om meget store Ejendomsverdier — tilsammen formentlig mindst $1\frac{1}{4}$ Milliard — der helt eller delvis unddrage sig den almindelige Omsætningsafgift for faste Ejendomme.

Andre Omsætningsafgifter (for rørlige Værdier) opkræves efter en Række forskellige Sætser, der gennemgaaende ere langt lavere end de foran nævnte for faste Ejendomme — væsentligst $\frac{1}{6}$ Procent (for Dokumenter, der stemples efter 2den Klasses Takst) eller $\frac{1}{6}$ pro mille for de Masser af Værdier (f. Eks. Aktier), der falde ind under den saakaldte Gælds-brevtakst.

Derfor kommer saa som foran nævnt en meget betydelig Del af Omsætningen af løse Værdier, der, for saa vidt de ikke rammes af Vekselstemplettet eller paa anden særlig Maade, ere helt fri for Omsætningsafgifter.

Under disse Forhold er det ganske naturligt, at Besidderne af fast Ejendom have følt sig brøstholdne ved de særlig høje Afgifter i Sammenligning med, hvad der svares ved Omsætning af andre Værdier, og navnlig er det forstaaeligt, at man har besværet sig over Halvprocentafgiften, der udelukkende hviler paa Omsætningen af fast Ejendom.

Under 10. Februar 1909 nedsattes en Kommission til Forberedelse af en Revision af den herhenhørende Lovgivning, og

denne Kommissions nu i Januar 1911 afgivne Betænkning danner Grundlaget for de to her omhandlede Lovforslag.

En af Kommissionens Hovedopgaver maatte nødvendigvis være den at bøde paa de foran skitserede Uligheder i Omsætningsafgifterne, og hvis ikke den økonomiske Situation var indtraadt i en saa kriseagtig Tilstand som den, vi det sidste Par Aar have levet under, er der vel ingen Tvivl om, at Kommissionen væsentlig vilde have søgt Ligheden tilvejebragt gennem den saa længe og med Rette ønskede Nedgang i Omsætningsafgifterne af fast Ejendom.

Nu er det imidlertid klart, at den Balance, der fra alle Sider kræves paa Statens Budget og Regnskab kun vilde blive saa meget værre at opnaa, saafremt man ogsaa her gik den Vej at give Afkald paa allerede bestaaende Indtægtskilder, og i Erkendelsen heraf har Kommissionen valgt den i og for sig langt mindre tiltalende Udvej at søge Ligheden tilvejebragt væsentlig gennem forøget Afgift paa Omsætningen af de rørlige Værdier — ja, i Betragtning af Nødvendigheden af saa vidt muligt uopholdeligt at skaffe den paa krævede Balance gik man endnu videre, idet Afgiften af faste Ejendomme er hævet lidt over det nuværende Niveau samtidig med, at man har bestræbt sig for at ramme ogsaa den rørlige Ejendoms Omsætning i tilsvarende Grad —, og Regeringen har ved de to forelagte Lovforslag i Hovedsagen fulgt den af Kommissionen i saa Henseende givne Anvisning.

Idet de gamle Afgifter ved *Omsætningen af fast Ejendom* ere sammendragne til kun to, vil man efter Forslagene fremtidig faa:

Stempelafgift	1 pCt. ...	10 pro mille,
Tinglæsningsafgift $\frac{2}{5}$ —	... 4	—
	I alt ...	14 pro mille,

hvorved altsaa de samlede Afgifter her blive 1 pro mille — det vil sige 1 Kr. højere for hvert Tusinde Kroner af den omsatte Ejendoms Værdi, hvad der i Forhold til det nuværende betyder en For-